

Lu Lina: Bůh má zjevně smysl pro humor ... Madlenka zemřela takřka přesně na výročí dne, kdy i její vinou bomby a rakety NATO poprvé zabíjeli srbské civilisty

- CZ24 News | 25. března 2022

USA: Zemřela Madeleine Albrightová, naše Madlenka, jak rád říkával Václav Havel.

Bývalá americká ministryně zahraničí s českými kořeny, jak zase vždy zdůrazňovala média. *Naše Madlenka* po sobě zanechala v politice nesmazatelnou stopu a to především v té mezinárodní.

Přiznám se, že mám velkou slabost pro ženy v politice. Respektive, aby si to snad někdo mylně nevyložil tak, že tedy logicky obdivuju například i Helenu Langšádlovou, což je s trochou dobré vůle přece také žena a nepopíratelně „je“ v politice, mám slabost pro političky, které mají koule.

Takže se v nich snoubí ženské přednosti a silné stránky s toxickou maskulinitou, což je ideální základ a přidá-li se i inteligence a vůle – voilà, velký státník. Militantním genderovým teroristkám se omlouvám, ale termíny *státnice*, *státnička*, neřku-li *lídryně*, mi nepřipadají dost důstojné.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Takových žen bohužel nebylo v historii mnoho. Počítáno pochopitelně od dějinného bodu vyrovnání podmínek v ringu, kterým bylo jejich postupné zrovnoprávnění s muži zhruba v první polovině dvacátého století. Což má spoustu důvodů, ale ten mediálně nejoblíbenější, celosvětové spiknutí mužů proti ženám v politice, mezi nimi není.

Ženy tohoto státnického rozměru mají můj obdiv mimo jiné proto, jak se zachovaly v kritických okamžicích kariéry. Kdy na sebe vzaly tíhu odpovědnosti za rozhodnutí, pod jejichž tlakem by se všech 27 současných premiérů či prezidentů zemí EU v čele profesorem Fialou s vysokou pravděpodobností psychicky zhroutilo.

K těmto obdivuhodným ženám – státníkům patří například Golda Meirová či Margaret Thatcherová. Madeleine Albrightová do této hvězdné společnosti nikdy nepronikla. Protože na to neměla. Ovšem když se stanete ministryní zahraničí USA, vaše šance zapsat se do dějin i navzdory své průměrnosti dramaticky stoupnou.

I proto i jinak nápadně nevýrazná Madeleine Albrightová paradoxně dokázala, čistě díky velikosti

moci a arogance země, kterou reprezentovala a díky špatné konstelaci hvězd, za poměrně krátkou napáchat tolik zla, že je to jistým zvráceným způsobem vlastně rovněž obdivuhodné.

Obzvláště nesmazatelně se pak zapsala do dějin Evropy a dějin Srbska tím, že se významným způsobem spolupodílela na organizaci bezprecedentní agrese NATO v čele s USA proti této suverénní evropské zemi.

A protože Bůh má zjevně smysl pro humor, tak Madlenka zemřela takřka přesně na výročí dne, kdy i její vinou bomby a rakety NATO poprvé zabíjeli srbské civilisty – babičky, dědečky, ženy a děti – po stovkách a zasahovali nemocnice, školy, školky či například velvyslanectví. A až do smrti byla na tu hrůzu, co NATO za jejího přičinění napáchalo v Srbsku, hrdá a prohlašovala to *za cenu, kterou bylo nutné zaplatit*.

A teď ta stará čarodějnice konečně umřela, na rozdíl od srbských dětí v pokročilém věku a v posteli, a jestli existuje peklo, tak se tam teď už smaží. A jestli se někdy v budoucnu dostanu do Rozpojených států a naskytne se vhodná příležitost, tak s opravdu nevšední chutí pochčiju její hrob.

P. S. Dlouho jsem zvažoval, jestli mám tenhle text dát „*na sklo*,” protože jsem ze staré školy, do nás ještě vtloukali, že „*o mrtvých jen dobré*.” A já jsem to zatím vždy ctil. Nebo, když „*dobré*” neexistovalo, jsem raději mlčel. Jako hrob. A hádejte, co nakonec rozhodlo? Správně, ta záplava oslavných pajánů na naší úžasnou Madlenku, kterou jsem od rána poslouchal v rádiu.

AUTOR: Lu Lina

[ZDROJ](#)